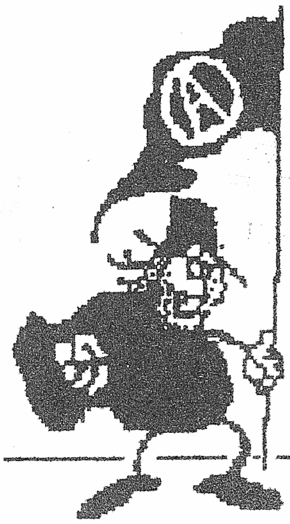
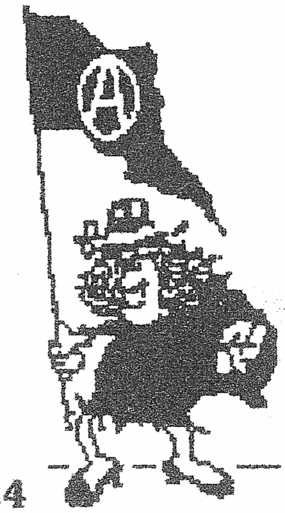

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

60 χρόνια απ' το θάνατο του Buenaventura Durruti...
50 χρόνια απ' την Ουγγρική Επανάσταση...
Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
ΕΙΝΑΙ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΛΗΘΗ

ΑΘΗΝΑ, 20 ΝΟΕΜΒΡΗ 1996 - τεύχος 134

20/11/1936 - 20/11/1996 :
Recordaremos siempre a Buenaventura...
Θα θυμόμαστε πάντα τον Μπουεναβεντούρα...

60 χρόνια συμπληρώνονται σήμερα από τη μέρα που, χτυπημένος πισώπλατα από φασιστική σφαίρα, έπεφτε νεκρός στους δρόμους της Μαδρίτης, ο Buenaventura Durruti.

Αντί γι' άλλο αφιέρωμα, μόνο ένα μικρό απόσπασμα απ' το βιβλίο του Abel Paz «ΝΤΟΥΡΡΟΥΤΙ : Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΑ» (Τόμος 1. Έκδοση Ελεύθερος Τύπος, Αθήνα, 1978).

Είναι οι μέρες της επανάστασης των αρχών του 1933, στη Βαρκελώνη...

Λίγες ὧρες ἀργότερα, σ' ἕνα ἄλλο τομέα τῆς Βαρκελώνης, κοντὰ στὰ τείχη τῆς Πλάζα ντὲ Τόρος ντὲ Σὰν Μαρτίν, βρίσκουμε τὸν Ντουρρούτι, ποὺ εἶναι πολὺ ἀπασχολημένος μοιράζοντας πιστόλια καὶ χειροβομβίδες στοὺς ἀντιπρόσωπους τῶν ὁμάδων τοῦ τομέα. Ἕνας νεαρός, συνεσταλμένος καὶ ὠχρός, μὲ μακριὰ μαλλιά, μ' ἕνα μαῦρο κασκὸλ γύρω ἀπὸ τὸ λαιμό του, τὸν πλησίασε: «Θέλω κι ἐγὼ ἕνα ὅπλο». Ἦταν ἕνας νεαρὸς δάσκαλος, ἀπὸ ἕνα ὀρθολογικὸ σχολεῖο ποὺ εἶχαν ἱδρύσει οἱ ἀναρχικὲς ὁμάδες στὸ προάστιο ντὲ Γκραθία, ποὺ ἦταν γιὸς μιᾶς οἰκογένειας ἀντιεξουσιαστῶν πολὺ γνωστῆς τοῦ Ντουρρούτι.

Ἡ CNT δὲν εἶχε πολλοὺς δασκάλους καὶ ὁ ἀγώνας αὐτὴ τὴ μέρα μπορεῖ νὰ μὴν ἦταν ἀποφασιστικός. Ἐπιπλέον τὸ ἀγόρι δὲν εἶχε χαρακτῆρα βίαιο κι ἂν εἶχε ἔρθει τὸ ἔκανε γιατὶ εἶχε παρακινηθεῖ ἀπὸ μιὰ ἀνάγκη νὰ πεθάνει σ' ἕνα ἐπιβλητικὸ τόλμημα. Ὁ Ντουρρούτι τοῦ εἶπε: «Δὲν εἶναι αὐτὴ ὥρα γιὰ νὰ πεθάνεις, ἀλλὰ γιὰ νὰ ζήσεις. Ὁ ἀγώνας μας δὲν προωθεῖται μόνο μὲ πυροβολισμούς. Ἡ ὀπισθοφυλακὴ εἶναι τόσο πολύτιμη ὅσο καὶ ἡ ἐμπροσθοφυλακὴ ποὺ πολεμάει. Ἡ θέση σου δὲν εἶναι ἐδῶ, ἀλλὰ στὸ σχολεῖο»[6].

Η συνηθισμένη μας ύλη αναβάλλεται και πάλι για το επόμενο τεύχος. Συγγνώμη.

Φίλε Κνίτη,

10 ολόκληρα χρόνια και κάτι μήνες, το Δελτίο Πληροφόρησης ο Αναρχικός απευθύνει τα μηνύματα του στον Φίλο Αναγνώστη του, ανεξαρτήτως των πολιτικών πεποιθήσεων αυτού του Αναγνώστη.
Σήμερα, επομένη της επετείου της εξέγερσης του Πολυτεχνείου, ήρθε η στιγμή ν' αφιερώσω το μήνυμα σ' εσένα, πιστεύοντας πως δεν μου κρατάς κακία που δεν το έκανα τόσον καιρό.
Σε αποκαλώ «Κνίτη», επειδή είσαι Κνίτης.
Σε αποκαλώ «Φίλο», επειδή αυτό θα ήθελα να είσαι κι επειδή ξέρω πως κι εσύ θα το ήθελες, μόνο που ντρέπεσαι να το πεις.
Προσωπικά, δεν σου κρατώ κακίες.
Δεν σου κρατώ κακία για το ότι το 1973 δεν ήσουν στο Πολυτεχνείο. Οι εξεγέρσεις δεν είναι για σένα. Ιδίως εκείνες που ξεσπούν αυθόρμητα κι ανοργάνωτα. Χωρίς Κεντρική Επιτροπή... Χωρίς ούτε καν μια κόβα...
Δεν σου κρατώ κακία για το ότι με ξεμπρόστιασες σαν προβοκάτορα. Είχες απόλυτο δίκιο. Προβοκάτορας ήμουνα, που προσπαθούσα να μπλέξω εσένα, έναν φιλήσυχο και καθώς πρέπει επαναστάτη σε πράγματα που δεν τα καταλάβαινες και καλά έκανες, αφού η μελέτη του Φαράκου ερχόταν πρώτη και το όποιο οδόφραγμα δεν στηνόταν παρά για να σου στερήσει την απόλαυση της ανάγνωσης του Μαρξ.
Δεν σου κρατώ κακία για το ότι στην Ασφάλεια, όπου οδηγήθηκες κατ' εντολή των ανωτέρων κλιμακίων του Κόμματος, κρεμούσες μούρη σ' εμάς, τα κωλοπαίδια που είχαμε πιαστεί με δική μας πρωτοβουλία και που δεν εννοούσαμε πως οι μπάτσοι, σαν παιδιά του εργαζόμενου λαού ήταν αδέλφια μας.

Φίλε Κνίτη,

Δεν σου κρατώ κακία για το ότι το 1980 ήσουν στο Πολυτεχνείο. Παρέα με τον Καραμπελιά... (Ο Λένιν δεν είπε πως πρέπει να συμμαχείς ακόμη και με τον διάβολο προκειμένου να ρίξεις τον καπιταλισμό;).
Δεν σου κρατώ κακία που με ξαναείπες προβοκάτορα. Είναι αλήθεια πως ήμουν προβοκάτορας αφού πίστευα και διέδιδα πως οι νεκροί του 1973 δεν είχαν σκοτωθεί για να γυρίσει ο Καραμανλής και για να κάτσει στη βουλευτική του έδρα ο Φλωράκης, ενώ είναι φως φανάρι πως ο Κομνηνός κι ο Μυρογιάννης κι όλοι εκείνοι οι προβοκάτορες του 1973 ήταν κρυφά μέλη του Κόμματος που πεθαίνοντας αναφωνούσαν «για τον Χαρίλαο και την Αλέκα !».
Δεν σου κρατώ κακία για το ότι μου άνοιξες το κεφάλι όταν εγώ σαν προβοκάτορας τα έβαλα με το κράτος που σκότωσε την Σταματίνα και τον Ιάκωβο. Έπρεπε να το καταλάβω πως η Κανελλοπούλου κι ο Κουμής ήτανε προβοκάτορες σαν κι εμένα κι ότι έπρεπε να πεθάνουν σαν ταξικοί εχθροί του Κόμματος.

Φίλε Κνίτη,

Δεν σου κρατώ κακία για το ότι το 1985 ήσουνα έξω απ' το Χημείο, μαζί με τους άλλους εργαζόμενους (αστυνομικούς. ΕΝΕΚίτες) και προσπαθούσες να διαφυλάξεις το νόμο και την τάξη, από εμένα που και πάλι φώναζα γιατί ο Καλτεζάς έβαλε το κεφάλι του στο δρόμο της σφαίρας του συντρόφου σου του Μελίστα... (Ο Φαράκος δεν ήταν εκείνος που σου είχε πει το 1975 πως εσύ είσαι η χωροφυλακή του κινήματος;).

Κι ακόμα, δεν σου κρατώ καμμιά κακία (πως θα μπορούσα άλλωστε;) που δεν κατάλαβα πως οι αγώνες μου όλα αυτά τα χρόνια έχουν δικαιωθεί.
Πως είναι δυνατόν να μην καταλαβαίνω ότι με τη νομιμοποίηση του Κόμματος, είχαμε συντρίψει το κεφάλαιο, την αστική τάξη και είχαμε στείλει τον ιμπεριαλισμό στον αγύριστο απ' τη στιγμή που η Δαμανάκη κι ο Θεοδωράκης κι ο Ανδρουλάκης καθόνταν στη βουλή κι είχαν υποχρεώσει τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας να τους καλεί στις δεξιώσεις τους και τον Αρχιεπίσκοπο να τους ευλογεί.

Πώς; Δεν είναι αυτοί δικοί σου; Ε, καλά. Με συγχωρείς. Μπερδεύτηκα με τα εσωκομματικά σου.
Άλλωστε, απ' ό,τι βλέπω ούτε κι εσύ δεν μπορείς να τα ξεμπερδέψεις.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Τέλος πάντων...

Δεν σου κρατώ, είπαμε, κακία που όχι μόνο απουσίαζες απ' όλες τις παραπάνω εκδηλώσεις. Προβοκατόρικες ήταν και, φυσικά «δεν σου πήγαιναν».

Η αλήθεια, όμως, είναι πως δεν σε είδα και σε καμμιά άλλη εκδήλωση, όπως η συγκέντρωση των συνταξιούχων, των οδηγών των λεωφορείων, των απεργών της ΕΔΟΚ-ΕΤΕΡ, των αγροτών της Θεσπρωτίας...

Η αλήθεια είναι πως δεν σε είδα να κινείσαι ούτε όταν οι απεργοσπαστικοί μηχανισμοί σκοτώσαν τη Σωτηρία. Το μόνο που έκανες ήταν επαναστατικό τρισάγιο...

Αυτό άλλωστε είναι και το μόνο που σου έχουν μάθεις να κάνεις : Όπου σε παίρνει, να γαβγίζεις. Όπου δεν σε παίρνει, να νιαουρίζεις.

Ίσως αυτό να είναι και το μόνο που σε σώζει... Το ότι δηλαδή όλα αυτά στα έχουν μάθει. Σου έχουν μάθει την υποταγή, το σκύψιμο του κεφαλιού, την πίστη στην ανυπαρξία σου...

Και ξέρω πως θά 'θελες να γίνεις φίλος μου. Να γίνεις λίγο σαν κι εμένα. Προβοκάτορας. Απείθαρχος στις εντολές της κόβας και της κεντρικής επιτροπής. Απείθαρχος στις προσταγές του κόμματος...
Γιατί το ξέρεις πως αυτό που στην ουσία θέλεις δεν είναι το βουλευτιλίκι της Αλέκας, μα η δική σου, η προσωπική σου απελευθέρωση. Δεν είναι το να στέκεις πλάϊ στους μπάτσους, αλλά απέναντί τους στο ίδιο οδόφραγμα με μένα...

Γιατί πιστεύω πως, παρά την πλύση εγκεφάλου που έχεις υποστεί, διατηρείς ακόμη κάποια ίχνη συνείδησης... αυτοσυνείδησης.

<u>Ενώπιον του κου Εισαγγελέως των εν Αθήναις Πλημμελειοδικών</u>

<u>ΜΗΝΥΣΗ</u>
Τάσου Παπαδόπουλου του Κωνσταντίνου
Καθηγητή Φιλολόγου
Κατοίκου Αθηνών...
<u>ΚΑΤΑ</u>
παντός υπευθύνου.
Αθήνα, 18 Νοεμβρίου 1996

Είμαι Καθηγητής Φιλολογίας και υπηρετώ εις το Δημόσιον εις την Μέση Εκπαίδευση.

Την 17ην Νοεμβρίου 1996, ώρα 20.15', βρισκόμουνα εις την συμβολήν των οδών Ακαδημίας και Ασκληπιού και μοίραζα το φυλλάδιον υπό τον τίτλον «ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΠΟΥΛΙΟΠΟΥΛΟΣ», εκδοθέν υπό του Συλλόγου «ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΠΟΥΛΙΟΠΟΥΛΟΣ» που τυγχάνει ανεγνωρισμένος επισήμως υπό της Πολιτείας.

Ακριβώς αυτή την ώρα με επλησίασαν και με εκύκλωσαν άνδρες των ΜΑΤ που φορούσαν μάσκες. Με απειλητικόν ύφος με ανάγκασαν βιαίως ν' ακουμπήσω τις παλάμες μου στον τοίχο του κτιρίου της οδού Ακαδημίας και μου έκαναν κατά τρόπον κτηνώδη και αναίσχυντον σωματική έρευνα.

Ταυτοχρόνως μου απηύθυναν εναντίον μου βαρύτατες ύβρεις και ειρωνείες δια των φράσεων : «Χα - χα, μας κάνει τον φιλόλογο και τον πολύτεκνο»...

Ταυτοχρόνως, ενώ με είχαν σ' αυτή την κατάσταση στον τοίχο, δηλ. με τα χέρια ψηλά, μου έδωσαν ένα ισχυρό κτύπημα στο κεφάλι.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Υπογραμμίζω, κε Εισαγγελεύ, ότι τους είχα προειδοποιήσει ότι υποφέρω από εγκεφαλική βλάβη λόγω εγχειρίσεως. Εν τούτοις συνέχισαν με το ίδιο κτηνώδες ύφος να με χλευάζουν και μου επέφεραν το κτύπημα στο κεφάλι μου με γροθιές.

Εν τω μεταξύ μου είχαν αφαιρέσει όλα τα έγγραφα που είχα επάνω μου (αστυνομική ταυτότητα, το βιβλιάριο πολυτέκνου και άλλα) και παραλλήλως μου πήραν τα φάρμακα που είχα επάνω μου, διεπίστωσαν ότι ήταν του φαρμακείου και τα πέταξαν χάμω.

Τέλος, μου αφήρεσαν και μου υπεξήρεσαν με τη βία όλα τα τεύχη του ως άνω περιοδικού «ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΠΟΥΛΙΟΠΟΥΛΟΣ».

Μετά το τέλος αυτής της τρομερής και φοβερής και σύνθετης εγκληματογόνου δραστηριότητός τους εναντίον μου, με έσπρωξαν βάναυσα προς την κατεύθυνση της οδού Ασκληπιού για να φύγω κι απεχώρησα.

Πάραυτα κατηυθύνθην στο δικηγορικό γραφείο του κ. Θ. Σ., εις τον οποίον εξέθεσα τα γεγονότα και του έδωσα την εντολήν να καταθέσει την παρούσα μήνυση.

Επειδή η σύνθετη εγκληματικότητα των ως άνω οργάνων έλαβε χώραν κατά τη διάρκεια της διατεταγμένης τους υπηρεσίας, γεννάται εκ τούτου βαρύτατη νομική ευθύνη εις την Προϊσταμένη τους Αρχήν, εις τις διαταγές της οποίας ασφαλώς υπήκοον,

Επειδή η σύνθετη αυτή εγκληματικότητα έλαβε χώραν σε σημείο της πόλεως όπου υπήρχε απόλυτη ησυχία και δεν υπήρχε ουδ' η ελάχιστη διατάραξη της Δημόσιας Τάξης και ?Ησυχίας,

Επειδή συνεπώς η σύνθετη αυτή εγκληματικότητα αποδεικνύει την εγκληματογόνο βούληση των δραστών - φυσικών αυτουργών,

Επειδή ταυτόχρονα απ' την όλη συμπεριφορά των φυσικών αυτουργών σαφώς καταδεικνύεται ότι αυτοί εθεώρουν εαυτούς ως κεκαλυμμένους από την Προϊσταμένη τους Αρχή,

Επειδή εκ των ανωτέρω σαφώς αναδύεται η ποινική ευθύνη των εξής ατόμων :

α) Των φυσικών αυτουργών

β) Του αμέσως Προϊσταμένου της Ομάδος των ανωτέρω αυτουργών αστυνομικών

γ) Του Γενικού Διοικητού των Μ.Α.Τ. της Αστυνομίας, ο οποίος επόπτευε την βραδιά αυτή τη δραστηριότητα των υφισταμένων του αστυνομικών των Μ.Α.Τ.,

Επειδή επιφυλάσσομαι όλων των δικαιωμάτων μου απέναντι παντός υπευθύνου, δια τα ως άνω περιγραφέντα και διαπραχθέντα εναντίον μου εγκλήματα,

Επειδή η παρούσα μήνυσή μου είναι νόμιμη, βάσιμη και αληθινή,

ΓΙ' ΑΥΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ

και με την επιφύλαξη όλων των δικαιωμάτων μου

ΖΗΤΩ

Να γίνει δεκτή η παρούσα μήνυσή μου.

Να ασκηθεί ποινική δίωξη εναντίον των ως άνω φυσικών αυτουργών, του αμέσως Προϊσταμένου αυτών κατά την διάπραξη των ως άνω εγκλημάτων, κατά του Γενικού Διοικητού των Μ.Α.Τ., κατά την εσπέραν της 17ης Νοεμβρίου 1996, ώρα 20.15 και τελικώς κατά παντός ετέρου υπευθύνου.

Υπογραμμίζω κε Εισαγγελέα, οι καταγγελλόμενοι εδώ ως άμεσοι αυτουργοί, αρνήθηκαν να μου δώσουν τα στοιχεία της ταυτότητός των όταν τους τα εζήτησα.

Το γεγονός αυτό καταδεικνύει την ένταση της εγκληματικής τους βούλησης.

Δηλώνω ότι παρίσταμαι ως Πολιτικός Ενάγων για αποζημίωσή μου για λόγους ηθικής βλάβης και ψυχικής οδύνης.

Πληρεξούσιον και Αντίκλητόν μου ορίζω τον...

Αθήνα 18 Νοεμβρίου 1996

Ο Μηνυτής

πόμενα... παραλειπόμενα... παραλειπόμενα... παραλειπόμενα... παραλειπό

Μετά τη βόμβα στο Πολυτεχνείο, φωτιά (το βράδυ της 18/11/96) στα πειραιώτικα γραφεία του ΚΚΕ ★★★ Κι άλλη βόμβα στο Συνδικάτο Οικοδόμων στην Πλ.Κάνιγγος στις 8 το πρωί της 19/11/96 ★★★ Περίεργοι... Πολύ περίεργοι αυτοί οι «ανταρτικοί» σχηματισμοί ★★★ Ο Ρωμαίος μήπως ξέρει τί κάνουν οι Πραιτωριανοί του; ★★★ «Ισότητα» μεταξύ των πολιτών ορίζει το σύνταγμα ★★★ Μερικοί πολίτες ωστόσο είναι πάντα πιο ίσοι από τους άλλους ★★★ Φερ' ειπείν η κ. Παπαρήγα, που μόνο σ' αυτήν επιτράπηκε στις 3.30 το μεσημέρι της 17/11/96 να προσεγγίσει το Πολυτεχνείο με το πράσινο Πεζώ της και με τον «μοτοσυκλετιστή ασφαλείας της» ★★★ Όσο για τους Κνίτες, χαρακτηριστικά είναι τα όσα ακούγονταν όλο το απόγευμα απ' το κέντρο της αστυνομίας : «Να τους δοθεί εντολή να φορέσουν τα κράνη τους !» (Αυτούσιο) ★★★ Τόσο επαναστάτες είναι ... τα δέντρα ★★★ Που χάθηκε ρε παιδιά ο Μαρκάτος; Δεν τον είδαμε να πανηγυρίζει που «απέτρεψε τα επεισόδια»... ★★★ Όπως και νά 'χει το πράγμα, εμείς το χαιρόμαστε που δεν έγιναν επεισόδια ★★★ Άλλα είναι εκείνα που θα χαιρόμασταν πιο πολύ αν γίνονταν ★★★ Και του χρόνου με υγείαν...

Καταγγέλλουμε

την αστυνομία, την σύγκλητο, την πρυτανεία, το ΚΚΕ, τον Συνασπισμό, την Μαχόμενη Αριστερά, την Κίνηση Πολιτών που, φτιάχνοντας έναν κατασταλτικό μηχανισμό με μπάτσους, Μαρκάτο, ΚΝΑΤ και εξωκοινοβουλευτικούς, μεταμόρφωσαν το φετεινό Πολυτεχνείο σε τάφο.

Η σιωπή νίκησε. Οι τραμπούκοι των ΚΚΕ - συγκλήτου, σε πλήρη συντονισμό με τους μπάτσους, εγκλώβισαν τον κόσμο μέσα στο Πολυτεχνείο... Και το εξωφρενικότερο όλων είναι ότι περίμεναν την πορεία να επιστρέψει... Την πορεία που προφανώς δεν θα επέστρεφε ποτέ, με πρόφαση ότι δεν τους επέτρεπε η αστυνομία.

Το παιχνίδι έχει παιχτεί. Οι αποφάσεις είναι ειλημμένες. Οι Αναρχικοί, εφέτος, ήταν ήσυχοι...

Ε, όχι !

Οι Αναρχικοί δεν διαπραγματεύονται. Δεν εγκλωβίζονται. Δεν παίζουν σε κανένα ενδοεξουσιαστικό παιχνίδι. Δεν δίνουν εύσημα, ούτε στα κόμματα, ούτε στους Μαρκάτους.

Φέτος πέτυχαν τη φωνή των φοιτητών, των ανέργων, των αυτο-οργανωμένων δομών της κοινωνίας, εκείνων που δεν εξαγοράζονται και δεν παραμυθιάζονται, να την τρομοκρατήσουν... Να την φυλακίσουν.

Σας προειδοποιούμε

ότι η κοινωνία της σιωπής και της συναίνεσης δεν θα περάσει.

Θα συνεχίσουμε

τον αγώνα μας, καθημερινά, με όπλο την Ελευθερία και την Αναρχία, μέσα και έξω απ' το Πολυτεχνείο. Γιατί δεν κοιμόμαστε ήσυχοι στην κοινωνία της υποταγής, του θεάματος, των μέσων μαζικής ενημέρωσης, των ρουφιάνων, των πουλημένων, των κομμάτων...

Γιατί
τα δικά μας Πολυτεχνεία έχουν
ΧΡΩΜΑ και ΦΩΣ.

Αθήνα 17 Νοέμβρη 1996
Αναρχικές - Αναρχικοί

Κυριάρχησαν τα ψυχω-συνθήματα

Ρεπορτάζ: ΝΤΙΝΑ ΒΑΓΓΝΑ - ΑΓΑΘΑ ΖΑΡΑΚΟΒΙΤΟΥ - ΑΝΝΑ ΣΤΕΡΓΙΟΥ

Την κοινωνία του θεάματος κατήγγειλαν οι φοιτητές με τη στάση τους και τα συνθήματά τους στη χθεσινή 23η πορεία για την επέτειο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου.

Κανένα από τα μέλη του Δ.Σ. της ΕΦΕΕ, όταν η κεφαλή της πορείας έφτασε μπροστά από την αμερικανική πρεσβεία, δεν μίλησε, ούτε δέχτηκε να κάνει δηλώσεις στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. «Ηταν μια ένδειξη διαμαρτυρίας για τον τρόπο που αυτά αντιμετώπισαν την επέτειο. Την προβοκάρισαν και προσπάθησαν να δώσουν την εντύπωση στον κόσμο ότι στην πορεία θα δημιουργηθούν επεισόδια. Είδαν κυρίως τα ηλεκτρονικά μέσα σαν θεσμό, ως μηχανισμό καταπολέμησης των αγώνων τους», μας είπε μέλος της ΕΦΕΕ που δεν δέχτηκε να χρησιμοποιήσουμε το όνομά του, για να μη χαρακτηριστεί από τους συμφοιτητές του «καθεστωτικός».

«Απαγορεύονται οι κάμερες»

Χαρακτηριστικό του ιδίου κλίματος ήταν και ο σχήμα που ζωγράφισαν φοιτητές της Αρχιτεκτονικής στο πεζοδρόμιο της οδού Στουρνάρη. ...

Πολλές ήταν οι έρευνες που έκαναν οι αστυνομικοί έξω από το Πολυτεχνείο και στους γύρω δρόμους, κατά τη διάρκεια της πορείας και όταν αυτή τελείωσε

ΚΚΕ: ΘΟΡΥΒΗΘΗΚΑΝ

Με χθεσινή του ανακοίνωση, το ΚΚΕ καπήγγειλε τις απρόκλητες συλλήψεις 14 μελών της ΚΝΕ και τον άγριο ξυλοδαρμό τους από αστυνομικές δυνάμεις μετά το τέλος της πορείας.

«Η στάση αυτή των αστυνομικών δυνάμεων - αναφέρεται στην ανακοίνωση- αποτελεί πρόκληση και αποκαλύπτει τον πραγματικό στόχο της αστυνομικής επιχείρησης που στήθηκε στη φετινή επέτειο: Την τρομοκράτηση του λαού, του οποίου η μαζική συμμετοχή και πορεία προς την αμερικανική πρεσβεία καταθορύβησε πολλούς».

ΠΕΡΙΦΡΟΥΡΗΘΗΚΕ το Πολυτεχνείο • «ΟΧΙ» στις κάμερ

1956 - 1996
40 χρόνια από την ουγγρική επανάσταση

Το παρακάτω κείμενο είναι παρμένο απ' το βιβλίο «Η ΟΥΓΓΡΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 1956» του Άντυ Άντερσον (Έκδοση ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ, Αθήνα, 1981)

Μέ τήν όργάνωση τῶν Ἐργατικῶν Συμβουλίων τους καί τήν ἀναδιοργάνωση τῶν συνδικάτων τους, οἱ Οὔγγροι εἶχαν δείξει ἐπίγνωση τοῦ γεγονότος ὅτι «ἡ ἐπαναστατική ὀργάνωση θά εἶναι ἱκανή νά καταπολεμήσει τήν τάση πού ὁδηγεῖ στή γραφειοκρατία, μόνο ἄν λειτουργεῖ σύμφωνα μέ τίς ἀρχές τῆς προλεταριακῆς δημοκρατίας καί μ' ἕνα συνειδητά ἀντιγραφειοκρατικό τρόπο»98. Τά διάφορα Συμβούλια, πού ξεφύτρωναν σ' ὁλόκληρη τή χώρα, εἶχαν τή μεγαλύτερη δυνατή αὐτονομία. Ἀπ' ὅσα μπορέσαμε ν' ἀνακαλύψουμε, κανείς δέν ἀμφισβήτησε ποτέ τήν ἀρχή ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι πού ἐκλέγονται στά Κεντρικά Συμβούλια πρέπει νά εἶναι ἀνακλητοί ὁποιαδήποτε στιγμή. Ἡ ἀρχή αὐτή ἀποτέλεσε μιάν ἄμεση πραγματικότητα, πού ἔγινε αὐτόματα δεκτή κι ἐφαρμόστηκε.

Ἡ σφαγή τοῦ Οὐγγρικοῦ λαοῦ, ἡ καταστροφή τῶν ὀργανώσεων πού δημιούργησε στή διάρκεια τῆς σύντομης περιόδου ἐλευθερίας κι ἡ ἐπανεπιβολή τοῦ ἀπόλυτου γραφειοκρατικοῦ ἐλέγχου πάνω σ' ὅλες τίς πτυχές τῆς ζωῆς του, τερμάτισαν μιά ἱστορική περίοδο: τήν περίοδο ὅπου ἡ Ρωσική γραφειοκρατία κέρδισε μιά μικρή νίκη — ξέχωρα ἀπ' τό Στάλιν — ἐμφανίζοντας τόν ἑαυτό της σάν ὑπερασπιστή τοῦ σοσιαλισμοῦ καί σάν πρωτοπορία τῆς ἐργατικῆς τάξης. Τώρα, πιά, αὐτό δέν μπορεῖ νά ξαναγίνει!

Ἡ Οὐγγρική Ἐπανάσταση τοῦ Ὀκτώβρη 1956, ἔγραψε τό μήνυμά της μέ τό αἷμα χιλιάδων ἁπλῶν ἐργαζομένων, ἰδιαίτερα νέων. Τό μήνυμα αὐτό εἶναι ὅτι, ἡ ταξική πάλη, σ' ὁλόκληρο τόν κόσμο, δέν εἶναι σήμερα μιά πάλη ἀνάμεσα στήν Ἀνατολή καί στή Δύση, ἀνάμεσα στούς Ἐργατικούς καί στούς Συντηρητικούς ἤ ἀνάμεσα στούς ἐργοδότες καί στούς ἡγέτες τῶν ἐργατικῶν συνδικάτων. Εἶναι ἡ πάλη τῆς ἐργατικῆς τάξης γιά τή χειραφέτησή της. Εἶναι ἡ πάλη τῆς ἐργατικῆς τάξης ἐνάντια σ' ὅλα τά γραφειοκρατικά καθεστῶτα, θεσμούς κι ἰδεολογίες, πού τόσο στήν Ἀνατολή, ὅσο καί στή Δύση, ἀνακόπτουν τήν πορεία της πρός τήν ἐλευθερία.

Ὅποιο ὄνομα κι ἄν δώσουμε στή νέα κοινωνία, στήν ὁποία προσβλέπουμε — τήν ἀταξική κοινωνία, στήν ὁποία οἱ ἄνθρωποι εἶναι πραγματικά ἐλεύθεροι ν' ἀναπτύξουν τέλεια καί νά διευθύνουν ὅλες τίς πτυχές τῆς ζωῆς τους — ἡ ἐγκαθίδρυσή της θά ἐξαρτηθεῖ ἀπό ορισμένες βασικές

προϋποθέσεις. Θά ἐξαρτηθεῖ ἀπό μιά διαφορετική κι ὁλότελα νέα στάση ἀπέναντι στήν «ἡγεσία», ἀπό ἐκείνη πού ἐπικρατεῖ σήμερα στίς παραδοσιακές ὀργανώσεις τῆς «ἀριστερᾶς». Θά ἐξαρτηθεῖ ἀπό μιά κατανόηση τοῦ ὅτι ὁ στόχος τῆς Ἐπανάστασης δέν εἶναι ἁπλῶς μιά ἀλλαγή στήν τυπική κυριότητα τῆς ἰδιοκτησίας, ἀλλά ἡ κατάργηση ὅλων τῶν εἰδικῶν στρωμάτων τῆς κοινωνίας, πού διευθύνουν ἀπ᾿ ἔξω τίς δραστηριότητες τῶν ἄλλων. Θά ἐξαρτηθεῖ, τέλος, ἀπ᾿ τό ἄν οἱ ἐργαζόμενοι θά ὑλοποιήσουν τήν ἱκανότητά τους νά διευθύνουν τήν κοινωνία κι ἀπ᾿ τήν ἐπιτακτική ἀνάγκη πού νιώθουν γιά νά τό κάνουν. Δίχως αὐτό δέν μπορεῖ νά σημειωθεῖ καμιά πρόοδος στήν ἐπίλυση τῶν γιγάντιων προβλημάτων πού ἀντιμετωπίζει ἡ ἀνθρωπότητα καί πού ἀπ᾿ αὐτά δέν ἔχει μικρότερη σημασία τό ἄν ξημερώσει αὔριο, ἤ τό ἄν κάποια στιγμή θά χαθοῦμε ὅλοι σ᾿ ἕνα πυρηνικό ὁλοκαύτωμα.

Φημισμένοι διανοούμενοι ἔχουν γράψει σοφά βιβλία γιά τά παγκόσμια προβλήματα, σ᾿ ἕναν αἰώνα ὅπου θά μποροῦσε νά ἐξαλειφθεῖ ἡ ζωή πάνω στή γῆ, ἀπ᾿ τίς ἀποφάσεις καί πράξεις ἀπειροελάχιστων μειονοτήτων. Ἐξαιτίας τῆς ἰδιαίτερης θέσης τους μέσα στήν κοινωνία, ἐλάχιστοι ἀπ᾿ αὐτούς τούς διανοούμενους ἔχουν τολμήσει νά μιλήσουν καί νά διακηρύξουν ὅτι ἡ λύση αὐτῶν τῶν προβλημάτων συνεπάγεται μιά βαθιά κοινωνική ἐπανάσταση, στήν ὁποία οἱ ἐργαζόμενοι, ἡ συντριπτική πλειοψηφία τῆς ἀνθρωπότητας, θά πάρουν στά χέρια τους τήν ἐξουσία καί θά προχωρήσουν στήν οἰκοδόμηση μιᾶς κοινωνίας, ὅπου θά εἶναι κύριοι τῆς μοίρας τους. Πρέπει νά τό κάνουν αὐτό οἱ ἴδιοι καί δέν μποροῦν ν᾿ ἀναθέσουν αὐτό τό καθῆκον σέ κανένα! Ἡ πραγματική ἐλευθερία ἐξαρτιέται ἀπ᾿ τό βαθμό στόν ὁποῖο γίνεται κατανοητό καί συνάμα ἐκτελεῖται αὐτό τό ἐπαναστατικό καθῆκον.

Τάνκς κατεστραμμένα ἀπό κοκτέηλ Μολότωφ στή Βουδαπέστη